

[Aksel Larsen.]

græde. Hvis der er Logik i Tingene, maa det ærede Medlems Ræsonnement aabenbart være følgende: I de forløbne 3 Aar har de arbejdsløse haft det meget daarligt, takket være den Krisepolitik, Regeringen har gennemført, og en Mængde Forslag om yderligere Hjælp til de arbejdsløse er nedstemt i Folketinget eller syltet i Folketingsudvalgene, takket være Regeringspartierne; denne Politik maa være godkendt af Vælgerne, og derfor handler man i Henhold til Afstemningen den 22. Oktober, hvis man nedstemmer et saadant Forslag.

Hvis der er Logik i Tingene, maa det vel være det Ræsonnement, der ligger til Grund for det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser. Det længst mulige vil jeg naturligvis haabe, det ikke er det. Og for mig er der ingen Tvivl om, at det Flertal, der afgjorde Valget den 22. Oktober, i allerhøjeste Grad ogsaa er indstillet paa, at der skal skabes blot nogenlunde taalige sociale Forhold her i Landet, og i allerhøjeste Grad godkender, at de arbejdsløse Kaar bliver forbedret. Det er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ærlig talt heller ikke i Tvivl om. Og naar han her henviser til, at Valget stod om Valutaordningen, er det kun for at forsøge at snakke sig uden om det eller at bringe sin Samvittighed i Ro.

Hvorom alt er, jeg mener, at man bør fra Regeringens Side, fra de Partiers Side, der støtter Lovforslaget, og fra Fagforeningernes Side, for de er i allerhøjeste Grad interesserede i, at der bliver gjort noget for de arbejdsløse, bringe Reaktionen og Landstingsflertallet til Fornuft. Jeg opfatter det som muligt, hvis man ikke nøjes med blot at tale visse forargede Ord, men paa kraftigst mulig Maade giver Udtryk for sin Vilje til at faa gennemført en anstændig Sociallovgivning

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg takker Udvalgets Flertal for Tilslutningen til Lovforslaget. Forudsætningen for Lovforslaget er at komme de Arbejdsløshedskassemedlemmer til Hjælp, der har opbrugt hele deres Understøttelse. Hensigten har ikke mindst været at komme de langvarigt arbejdsløse til Hjælp, og det Princip finder jeg ikke nogen Anledning til at fravige; derfor maa jeg i Tilslutning til Udvalgets Ordfører anbefale dette høje Ting at nedstemme de Ændringsforslag, der er fremsat om en Udvidelse, saaledes at de nyoptagne Medlemmer ogsaa skulde være berettede til praktisk talt straks ved deres Op-

tagelse i Arbejdsløshedskasserne ad den Vej til faa Understøttelse. Det samme gælder Spørgsmaalet om at lade Arbejdsløshedskasserne helt slippe for at yde et Bidrag til Udbetalingen af den i Loven forudsatte Understøttelse.

Naar Regeringen har fremsat sit Lovforslag paa den Maade, ligger der ikke heri nogen Tilkendegivelse af, at man mener, Arbejdsløshedskassernes Formue er for stor, men det er Udtryk for den rimelige Betragtning, at Selvforsikringstanken bør bevares, man vil netop herigennem vise, at der er Tale om en Forsikring, hvorved Arbejderne selv i Forvejen gennem deres Kontingenter har ydet et meget væsentligt Bidrag. Altsaa, man opretholder selve Princippet, men man reducerer Arbejdsløshedskassemedlemmernes og derved Arbejdsløshedskassernes Bidrag til netop den Understøttelse, der her er Tale om. Man kan vel med Rette sige, at det Offer, Arbejdsløshedskasserne skal bringe, 1,4 Mill. Kr., ikke er overvældende stort, eftersom deres Formue er over 63 Mill. Kr., og der er altsaa ikke Tale om noget Angreb paa den Opfattelse, at Arbejdsløshedskassernes Formue burde være langt større, hvis den skal imødegaa de Kriser, der kan komme. Det Beløb, der er stillet Forslag om, er kun foreslaaet for derigennem at fastholdede Princip, at det er en Selvforsikring, vi beskæftiger os med her.

Paa given Foranledning skal jeg oplyse, at Statens og Kommunernes Tilskud i Regnskabsaaet 1933—34 har været 30 163 000 Kr. og i 1934—35 29 248 000 Kr.

Til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil jeg gerne sige, at vel er det rigtigt, at i Løbet af de sidste to Aar har der fundet en Forskydning Sted i Antallet af dem, der er faldet for 10 Maaneders-Bestemmelsen eller vilde være faldet for den, hvis Arbejdsløshedskasserne ikke havde benyttet sig af Dispensationsretten, men det er jo en ganske naturlig Bevægelse, som altid vil fremkomme, naar der er Tale om den Skiften i Konjunkturerne, som vi har oplevet netop i disse Aar. Medens de daarlige Aar som Eftervirkning giver det meget høje Tal, der vil falde for 10 Maaneders-Bestemmelsen, vil der jo gaa en Del af de næste to Aar, forudsat at de er gode, inden et betydeligt Antal af dem, der er kommet i Arbejde, naar til at have haft saa meget Arbejde, at de slipper uden for 10 Maaneders-Bestemmelsen. Derfor er bl. a. Faldet i Antallet af dem, der er ramt af 10 Maaneders-Bestemmelsen, et af de bedste Beviser for, hvordan Folk, ogsaa af dem, der engang